

tage Penge, som ere deponerede i Banker eller nedlagte i Bokser eller deslige, uden hans Samtykke, vil være ganske utilstrækkelig. Hvis man vil besvige et Bo, kan det gøres paa mange andre Maader end netop denne og vistnok ogsaa paa mange andre lettere Maader. Den frembyder altsaa ikke nogen tilstrækkelig Sikkerhed. Skulde en saadan Tillidsmand frembyde nogen Garanti, maatte han helt og holdent deltage i Boets Behandling, saaledes at han blev en Slags Medeksekutor, og det vilde medføre en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse. Det er os i øvrigt ikke ganske klart, hvorledes man har tænkt sig dette med Udgifterne ordnet. Det var vel ikke Meningen, at en af Arvingerne skulde være denne Tillidsmand og forpligte sig til at gøre dette gratis; det vilde ikke godt kunne lade sig gøre, blandt andet fordi det ofte kunde hænde, at der ikke blandt alle Arvingerne fandtes nogen skikket dertil, og skulde det være en Mand, som ikke var interesseret i Boet, skønner jeg ikke rettere, end at han maatte betales, hvad der vilde forvolde yderligere Udgifter i Boet. Der kunde ogsaa anføres andre Grunde, hvorfor det formentlig var lidet praktisk, men jeg skal ikke opholde mig videre derved i Øjeblikket; maaske ville andre udtale sig yderligere derom. Det er for øvrigt, saa vidt jeg skønner, det eneste væsentlige Realitetspunkt, hvor Udvalgets Forslag afviger fra Folketingets Forslag.

§ 8 er ikke væsentlig forskellig fra Folketingets § 4, sammenholdt med § 9. — Med Hensyn til vort Forslags § 9 skal jeg blot bemærke, at vi have ment at burde bibeholde dels Bestemmelse om Forhøjelsen af Vederlaget til Revisor for Eksekutionsskifter i Kjøbenhavn i Anledning af de ham ved vort Forslags § 8 paalagte yderligere Forpligtelser, dels Bestemmelsen om en Bemyndigelse for Justitsministeren til at henlægge Revisionen af Eksekutorboer uden for Kjøbenhavn til en dertil ansat Revisor. Det var altsammen Ting, som vare foreslaaede af Regeringen, og som Landstinget gik ind paa ved sin forrige Behandling af denne Sag, idet man dels fandt det billigt og rimeligt, at den førstnævnte Revisors Vederlag forhøjedes, da Lovforslaget paalægger ham større Forpligtelser i Henseende til Tilsyn med Boer, end han tidligere havde, dels fandt det hensigtsmæssigt at bibeholde den Bestemmelse, at Revisionen af Boer uden for Kjøbenhavn skal kunne foretages af en særlig dertil antagen Mand; vi gaa nemlig ud fra, at med al Respekt for den Revi-

sion, som kan foretages af Amtmændene, vil det dog navnlig herved være en Fordel, at en ganske ensartet Regel kan gøres gældende over hele Landet, hvilket ikke kan opnaas, naar det er saa forskellige og uden Forbindelse med hverandre staaende Avtoriteter som Amtmændene. Dernæst tror jeg ogsaa, at et saadant sagkyndigt og stærkt indøvet Tilsyn vil i mange Tilfælde betrygge Staten mere med Hensyn til at faa de offentlige Afgifter, som skulle erlægges. Jeg er saaledes ogsaa tilbøjelig til at tro, at det rent pekuniært set vil betale sig for Staten at træffe en saadan Ordning. — Vort Forslags § 10 er stemmende med Folketingets § 7, kun at vi have ment, at der naturligvis maatte medtages en Bestemmelse om, at naar Eksekutorerne faa Boet ekstraderet fra Skifteretten, maa der betales Ekstraditionsgebyrer som Skiftegebyrsloven af 30te November 1874 foreskriver. — I § 11 have vi ligeledes fulgt Folketingets Forslag, kun ere vi gaaede et lille Skridt videre endnu, idet vi have ment, at blandt de i Skiftelovens § 89 omtalte „interesserede i Boet“, skulle henregnes ikke blot de offentlige Myndigheder, som skulle bestyre Legater, der skulle oprettes ved Hjælp af Boets Midler, men ogsaa de offentlige Myndigheder, som skulle føre Tilsyn med disse Legater, selv om disse endnu ikke ere traadte i Kraft, men som skulle indstiftes ved Hjælp af de Midler, som ved Repartition i Boet udlægges dertil. De øvrige Bestemmelser ere overensstemmende med Folketingets §§ 10 og 12 og give mig derfor ikke Anledning til videre Bemærkninger. Jeg skal i Henhold til disse Bemærkninger tillade mig at indstille, at dette Forslag til Lovforslagets Omarbejdelse, som vi have stillet under Navn af „Forslag til Lov om Eksekutorer i Dødsboer“ vedtages af dette Ting.

Oct. Hansen: Det høje Ting vil have bemærket, at hele Udvalget, baade dets saglige Jurister og læge Medlemmer, ere enige om at indstille Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er aftrykt i Betænkningen. Der har i Virkeligheden i Udvalget ikke været nogen Uoverensstemmelse, og vi maa takke den ærede Ordfører, fordi han har formuleret Forslaget paa en saa fuldstændig korrekt og klar Maade, som her er sket. Men jeg finder dog Anledning til at fremhæve, at der i Virkeligheden ikke er nogen stor Forskel mellem Forslaget, som det nu foreligger fra Udvalgets Side og det Forslag, som forelaa fra Folketingets Side i Fjor, og som Regeringen har